

USA vymýšlejí bezprecedentní potrestání Číny. Až takové, že Čína bude Rusku závidět jejich sankce!

- CZ24 News | 4. května 2020

USA: Myšlenka ukázkového a ponižujícího potrestání „za koronavirus“ vyvlastněním jednoho bilionu dolarů z čínských zlatých a devizových rezerv se dostala až do nejvyšších úřadů americké moci. Zatímco ještě před dvěma týdny byl tento exotický přístup diskutován moderátory večerních talk show, nyní se tato věc projednává v Bílém domě.

Jak uvádí The Washington Post s odkazem na zdroje z Trumpovy administrativy, je myšlenka, aby Washington „sám sobě odpustil“ všechny dluhy, které má vůči Peking, projednávána jako součást strategie donucení Číny, aby zaplatila finanční náhradu za škody způsobené koronavirem. „Svévolné odpuštění“ dluhu může být v tomto případě předloženo americké veřejnosti jako jakási záloha této kompenzace: Peking si myslel, že dal peníze Washingtonu na úvěr, ale ve skutečnosti se ukázalo, že pouze předem kompenzoval škodu za pandemii. Pravděpodobně podle moderního morálního kodexu zámořských pánů tento přístup odpovídá vysokým ideálům morálky a spravedlnosti, na jejichž přísné dodržování jsou američtí politici tak pyšní.

Mimochodem, pokud uvěříme oficiálním prohlášením amerického vedení, roli hlavního nepřítele Číny a nejracionálnějšího myslitele v Trumpově vládě hraje sám prezident. Je jakoby pro, aby Čína byla „finančně“ potrestána (za chyby, kterých se USA dopustily při přípravě na epidemii), ale vzhledem k určitým obchodním zkušenostem je proti příliš riskantním rozhodnutím, která by mohla ohrozit status americké měny.

The Washington Post popisuje celou řadu projednávaných opatření: „Podle zdrojů (obeznamovaných s přípravou opatření k pomstě na adresu Číny – pozn. aut.) v posledních dnech předvedl prezident Trump svůj hněv svým asistentům v souvislosti s jednáním Číny a obvinil zemi z toho, že tají informace o viru, a diskutoval o přijetí závažných opatření, která pravděpodobně vyvolají reakci Peking.

Osobně Trump a jeho spolupracovníci diskutovali o otázce zbavení Číny „svrchované imunity“ s cílem umožnit vládě nebo (obětí epidemie v USA), podat na Čínu žalobu k soudu o náhradu škody. George Sorial, který dříve působil jako vrcholový manažer ve společnosti Trump Organization a podílel se na skupinové žalobě proti Číně, řekl The Washington Post, že on a vedoucí představitelé Bílého domu diskutují o omezení „suverénní imunity“ Číny. Právní experti tvrdí, že snaha o omezení „suverénní imunity“ Číny bude velmi těžko proveditelná a může vyžadovat legislativní akce kongresu.

Někteří úředníci správy také diskutovali o tom, aby Spojené státy zrušily část svých dluhových závazků vůči Číně, jak uvedly dva zdroje, které mají informace o vnitřních diskusích. Není známo, zda prezident tuto myšlenku podpořil.

Sám prezident později komentoval situaci poněkud vyhýbavým způsobem a uvedl, že „pokud začneme hrát tyto hry, bude vše složité“. A vyjádřil obavy o „posvátnost dolaru“ (sanctity of the dollar), čímž pravděpodobně naznačoval, že selektivní platební neschopnost ze strany USA by mohla oslabit jeho použití jako hlavní světové měny. Na druhou stranu Trump okamžitě utěšil shromážděné

novináře tím, že určitě najde způsob, jak potrestat Čínu, a připomněl další myšlenku – zavedení mimořádně vysokých cel na čínské zboží s cílem získat právě tento bilion od Číny. Pravděpodobně právě v takové výši americký prezident odhaduje škody, které byly způsobeny americké ekonomice a jeho vlastní popularitě činností nebo nečinností oficiálního Pekingu během epidemie.

To vše by bylo možné připsat volební rétorice. Kdyby však před 15 lety někdo řekl odborníkovi v oblasti mezinárodního práva a financí, že Spojené státy uvalí sankce na ruské společnosti a banky za údajnou „anexi cizího území“ a údajný „účinný zásah do amerických voleb“ a tyto sankce bude zavádět tentýž prezident, na jehož straně Rusko údajně tento zásah provedlo, odborník by se dlouho smál a považoval by to za jakousi satiru na americkou politiku.

To vše se však událo a podle historického měřítka velmi rychle. A právě během vážných globálních krizí (a epidemie je opravdu globální krize) se může historie začít pohybovat tempem, o němž slavný politik minulého století řekl, že existují desetiletí, během nichž se nic neděje, a jsou týdny, během nichž proběhnou celá desetiletí.

Je třeba mít na paměti, že rozhodnutí oloupit Čínskou lidovou republiku o přibližně 1,3 bilionu USD zrušením amerických dluhopisů, které vlastní, pouhým škrtem prezidentského pera, je nejen ekonomické, ale také politické řešení. Při sledování přívěsů s mrtvolami na newyorských náměstích a vyplňování (možná poprvé v životě) žádostí o sociální dávky v nezaměstnanosti, s nejasnými vyhlídkami, pokud jde o placení komunálních poplatků a hypoték, desítky milionů amerických voličů, kteří budou moci na podzim jít k prezidentským volbám, zažívají silné negativní emoce.

Pokud prezident řekne, že zrušil svůj dluh vůči zemi, která podle verze samotného Trumpa a podle hodnocení mnoha amerických novinářů může za epidemii, a ušetřené peníze budou například rozdány propuštěným těžařům břidlicové ropy, bude to silné politické gesto s dobrými volebními bonusy.

Z hlediska řízení rizik, včetně politických, může nyní začít pomalé (aby nebyla příliš upoutávána pozornost Bílého domu) čerpání čínských devizových rezerv z amerických nástrojů nebo alespoň snížení jejich podílu na rezervách, protože Trump (a o tom existuje nespočet důkazů za posledních několik let) může kdykoliv změnit své oficiální stanovisko.

Jak uvádí The Washington Post, „potrestání Číny je zcela určitě to, k čemu se prezident přiklání“, řekl jeden z vyšších poradců (Trumpa).

Zničení asi třetiny zlatých a devizových rezerv ČLR je skutečně závažným trestem podle jakýchkoliv měřítek, zejména proto, že první reakcí na článek o možném defaultu „čínského dluhu“ bylo oslabení kurzu jüanu v mezibankovním obchodování. A pokud k takovému nucenému odepsání dluhu skutečně dojde, bude tlak na čínskou měnu nesrovnatelně větší.

Nakonec by si Trump mohl myslet, že obětování statusu dolaru za osobní znovuzvolení je skvělý nápad. A ještě se v Bílém domě může zakořenit myšlenka, že pokud Federální rezervní systém i tak nakupuje americké dluhopisy z trhu, tak USA vůbec nepotřebují externí věřitele: tiskářský lis i rozpočet zachrání, i státní dluh zaplatí i dolar zajistí. Právě takový druh jistoty – i když neodpovídá ekonomické realitě – vychovali Američané ve svých zahraničních spojencích a nic (kromě zdravého rozumu, kterého je nyní nedostatek) jim samým nezabrání tomu uvěřit.

V této souvislosti si můžeme znovu připomenout přísloví, že všechno zlé je pro něco dobré: protiruské sankce donutily Rusko, aby se předem postaralo o svou vlastní finanční stabilitu, zvýšilo podíl zlata v devizových rezervách a minimalizovalo zranitelnost vůči vnějšímu devizovému financování. Vzhledem k rizikům a katastrofám, které mohou nastat ve světovém finančním systému,

pokud Washington skutečně rozpoutá nejen obchodní, ale i finanční válku proti Pekingu, budou všechna tato opatření ze strany Ruska neuvěřitelně aktuální.